

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl návrh otce na nahrazení souhlasu matky s přijetím nezletilého P. do 7. Základní a mateřské školy Kladno, Vodárenská 2115, 272 01 Kladno, s tím, že matka je povinna zdržet se všeho co narušuje řádnou a pravidelnou docházku nezletilého P. do této školy (výrok I.). Určil, že nezletilý bude počínaje od zahájení školního roku 2021/2022 vykonávat povinnou školní docházku v Základní a mateřské škole Brandýsek (výrok II.). Výrokem III. vyslovil předběžnou vykonatelnost výroku II. tohoto rozsudku. Rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky (výrok IV.).
2. Své rozhodnutí soud prvního stupně odůvodnil tím, že v dané věci řešil místo výkonu základní školní docházky, k níž má nezletilý nastoupit od září 2021, neboť se na ní rodiče neshodli. Vzhledem k tomu, že se jedná o významnou záležitost pro nezletilé dítě, musel tuto volbu, respektive nahrazení souhlasu matky či otce za rodiče učinit soud. Soud tedy porovnával zájmy nezletilého s rodiči preferovanými školami, a to u otce Základní a mateřskou školu Vodárenská v Kladně a u matky Základní a mateřskou školu v Brandýsku. Soud prvního stupně přisvědčil argumentaci matky, neboť shledal, že v zájmu nezletilého, který dosud není vlastní přání schopen vyjádřit, je především jeho plynulý přechod na základní školu v místě, kde má řadu kamarádů, je zde celkově zvyklý, a kde se rovněž dlouhodobě věnuje fotbalu, který jej baví. Nástup na zvolenou školu představuje dle názoru soudu co možná nejméně invazivní zásah do poměrů dítěte, přičemž nelze odhlédnout od toho, že doprava nezletilého matkou do Kladna (ať již vlakem či autobusem) by byla spojena minimálně s delším prodlením na cestě, případně také dalšími komplikacemi (například nutným přestupem na městskou dopravu v Kladně). Soud proto rozhodl o nahrazení souhlasu otce s docházkou do Základní a mateřské školy Brandýsek, respektive určil, že nezletilý nastoupí do Základní a mateřské školy v Brandýsek ve školním roce 2021/2022. S ohledem na blížící se zahájení školního roku vyslovil výrokem III. předběžnou vykonatelnost výroku II. o určení základní školy, aby tak bylo zabráněno případným nejasnostem a teoretické újmě, která by mohla být nezletilému způsobena tím, že zejména s ohledem na značně problematické vztahy mezi rodiči pokud nebude do 1. 9. 2021 pravomocně vyjasněno, do které základní školy nezletilý nastoupí k povinné školní docházce.
3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání otec. Namítal, že nezletilý docházel do mateřské školy jak v Brandýsku, tak v Kladně. Pokud jde o bydliště matky, uvedl, že rodiče matky vlastní dva nemovitosti (rodinné domy). První z nich se nachází na adrese [redacted] a druhý na druhém konci Brandýsku u vlakového nádraží na adrese [redacted]. Namítal, že hlediska, která soud prvního stupně vzal v úvahu při rozhodování o určení základní školy nezletilého, jsou v zásadě rovnocenná, ale pro Základní školu v Kladně svědčí lepší úroveň výuky, neboť je zde výuka angličtiny již od první třídy. V Kladně má nezletilý všechny lékaře a matka zde pracuje. Dále je třeba přihlížet i k tomu, že nezletilý chodil do mateřské školy na Kladně i v Brandýsku, tedy vztahy se spolužáky má navázány v obou místech. V souvislosti s docházkou do dvou mateřských škol upozornil na to, že matka bez vědomí otce přihlásila nezletilého do mateřské školy v Brandýsku, a tím vyloučila otce z rozhodování, a to pouze kvůli vlastnímu pohodlí. Otec je přesvědčen, že kdyby matka jednala v zájmu nezletilého, navštěvoval by nezletilý pouze jedinou mateřskou školu v Kladně a plynule by přešel k docházce do 7. základní školy na Kladně. Pokud jde o dopravu nezletilého do základní školy, poukázal na to, že nezletilý bude muset jeden týden cestovat delší dobu. V Kladně od bydliště otce je však vzdálenost od školy kratší cca 150 m, v Brandýsku od matky je to 800 m a nezletilý zde musí přejít frekventovanou silnicí. Komplikace jsou však větší na straně otce, který dojíždí do zaměstnání do Buštěhradu, musel by tedy nezletilého převézt do školy v Brandýsku a pak jet teprve do zaměstnání, kdežto matka vždy pracovala na Kladně. Pokud nyní tvrdí, že bude pracovat ve Slaném, pak jde ze strany matky o účelový krok. Otec automobil nevládní, půjčuje si jej občas od rodičů. Do zaměstnání jezdí otec hromadnou dopravou. Nyní je druhý z automobilů prarodičů po havárii, kterou způsobil otec. Automobil je sice pojízdný, ale bude vyžadovat větší

opravu. Otec je přesvědčen, že na Kladně je větší možnost rozvoje nezletilého i ve fotbale, neboť je zde 7 fotbalových klubů. Dle názoru otce soud prvního stupně opomenul zjištění organizace ROSA z.s., že matka nezletilého fyzicky trestá, což u nezletilého vyvolává obavu před sdělením přání ohledně základní školy. Pokud jde o nespolupráci a nekomunikaci rodičů, děje se tak na straně otce i matky, ale oba rodiče se na jednání kolizního opatrovníka, ale i při jednání Okresního soudu v Kladně dne 22. 10. 2020 vyjádřili, že preferují každý jinou školu. Je to však spíše matka, která otce neinformuje o věcech nezletilého, např. o třídní schůzce pro rodiče předškoláků, o docházce do školky v Brandýsku, o fotbale, o druhé angličtině, kterou nezletilý navštěvuje v Brandýsku. Otec opakovaně upozorňoval soud na to, že matka má dvě děti z předchozích manželství a obě děti jsou rozhodnutím soudů v péči jejich otců (od roku 2010, respektive od roku 2013). Pro zanedbání povinné výživy těchto dětí byla matka odsouzena v roce 2013 a 2015. Otec je přesvědčen, že kdyby matka jednala v zájmu nezletilého, navštěvoval by nezletilý pouze jedinou mateřskou školku v Kladně a plynule by přešel k docházce do 7. základní školy na Kladně. Navrhl, aby odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně a nahradil souhlas matky s přijetím nezletilého P. do Základní a mateřské školy Kladno, Vodárenská 2115, 272 01 Kladno s tím, že bude matce uloženo, aby se zdržela všeho, co narušuje pravidelnou a řádnou docházku nezletilého P. do základní školy.

4. Matka ve vyjádření k odvolání otce uvedla, že otec se již dlouhodobě všemožně snaží o vyloučení matky ze života nezletilého P. s odůvodněním, že matka nevychovává osobně své děti z předchozích vztahů, které byly svěřeny do péče otců. Poukázala na to, že otec účelově tvrdí skutečnosti o automobilu, reálně však nezletilého přivázel a odvázel autem. Navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.
5. Kolizní opatrovník ve vyjádření k odvolání uvedl, že přes opakovanou edukaci rodičů mezi nimi dochází k vzájemným neshodám, které nezletilý vnímá, přesto to dosud neovlivňuje jeho vzdělání. Má za to, že je nezbytné, aby rodiče byli pod vedením odborného terapeutického pracovníka vedeni a učeni k tomu, aby společně o potřebách syna jednali věcně, přímo a konstruktivně. S P. byl proveden pohovor 10. 11. 2021 v prostorách základní školy. Nezletilý sdělil, že nemá představu, do jaké základní školy by chtěl chodit, je mu to jedno. Do školy a ze školy ho vozí táta a dědeček autem a pak ho zase vyzvedávají. Uvedl, že táta je hodně v práci, že si hodně hraje s dědou, ale nejdřív si musí udělat úkoly. Ve škole mu to jde dobře, má kamarády, je nejlepší ve čtení. V matematice tak dobrý není, ale má samé jedničky. Dřív chodil do dvou školek, do Kladna a na Brandýsek, to mu nevadilo, ale do dvou škol chodit, to by se asi zbláznil. U obou rodičů slavil narozeniny, ví, že mamka má míň peněz než tatka, ale když něco potřebuje, koupí mu to mamka, tatka, babička nebo děda (ze strany otce). Z protokolu z případové konference konané dne 13. 10. 2021 bylo zjištěno, že se nedostavila matka, byli přítomni otec, výchovná poradkyně a ředitelka ZŠ Brandýsek, klíčová sociální pracovníce Br. M. Ř., facilitátor případové konference PhDr. V. U. a zapisovatelka. Přijaty byly návrhy řešení: pozitivní komunikace formou SMS mezi otcem a matkou, dohlížení na úkoly zadané školou na WhatsAppu rodiči dle současné péče, chodit do školy s aktovkou, kterou koupil otec, a nezletilý P. si ji vybral, jasně, věcně, konstruktivně komunikovat mezi rodiči, vytvořit společně dobrý model chování pro P. a respektovat pravidla školy komunikace přes uzavřenou WhatsAppovou skupinu třídy s kontaktem nejpozději do 16.00 hodin. Matce byla kopie protokolu z případové konference předána dne 21. 10. 2021, kdy se matka dostavila na Magistrát města Kladna. Byla poučena shodně jako otec a seznámena se závěry případové konference. Matka uvedla, že bydlí se synem na adrese u rodičů, protože se prodává dům, kde mají trvalý pobyt. Otec se neúčastní fotbalových tréninků, které jsou v úterý a ve čtvrtek odpoledne od 16.30 hodin do 17.30 až 18.00 hodin. V pondělí chodí nezletilý na angličtinu ve škole, v úterý na šikovní ručičky ve škole, ve středu a v pátek má volno.

6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení mu předcházejícího v intencích ustanovení § 28 z.ř.s. za použití § 212 a § 212a odst. 1, 5 o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům.
7. Z dosavadního obsahu spisu bylo zjištěno, že rodiče nezletilého P. vedli společnou domácnost do konce ledna 2018, poté se rozešli. Otec matku obviňoval z nedostatečné péče o nezletilého, která však nebyla v tomto řízení prokázána. Zprávy dětské lékařky a zprávy z mateřské školy potvrzovaly dobrou péči matky. Nedostatek péče matky otec opíral i o historické selhání matky, jde-li o její péči o dvě děti z předchozích vztahů, které byly svěřeny do péče jejich otců. Matka otce v době rozchodu obviňovala z násilí pod vlivem alkoholu. Otec dle doporučení OSPODu navštěvoval od 8. 2. 2018adiktologickou poradou, která byla pro nemotivovanost ve spolupráci s otcem dne 12. 4. 2018 ukončena, jak vyplývá ze zprávy zařízení Sociální intervence Kladno, Jana Palacha 1643, 272 01 Kladno. K návrhu otce v zahájeném řízení o změnu péče byl na základě schválené dohody rodičů rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 21. 11. 2018, č. j. 100 Co 276/2018-340 nezletilý P. svěřen do střídavé péče rodičů v rovnocenném intervalu po týdnu s tím, že k předání nezletilého bude docházet prostřednictvím školního, respektive předškolního zařízení v pátek ve 12.00 hodin a byla upravena prázdninová péče o nezletilého. V té době se již matka odstěhovala na adresu Brandýsek, Na Rozhraní 256. Dne 5. 8. 2019 podal otec návrh na určení mateřské školky nezletilého (v Kladně) a na vydání předběžného opatření na určení mateřské školy nezletilého, který byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2019, č. j. 100 Co 290/2019-429 pro nesložení jistoty odmítnut. Matka podala dne 7. 1. 2019 návrh na výkon rozhodnutí s odůvodněním, že nezletilý nebyl předán otcem matce po skončení vánočních prázdnin v souladu s vykonatelným rozsudkem Krajského soudu v Praze, a to uložením pokuty. V průběhu řízení o určení místa docházky nezletilého do mateřské školky, byli rodiče vedeni k tomu, aby se z důvodu přiblížení data nástupu nezletilého do základní školy shodli na místě docházky do základní školy. Otec podal dne 29. 10. 2020 návrh na určení základní školy, respektive nahrazení souhlasu matky s docházkou nezletilého do Základní školy v Kladně, Vodárenská. Matka s tímto nesouhlasila a navrhovala, aby byl nahrazen souhlas otce s docházkou nezletilého do Základní školy v Brandýsku. Soud prvního stupně provedl dokazování inspekčními zprávami zpracovanými Českou školní inspekcí, u ZŠ a MŠ v Kladně ze dne 24. 10. 2018 a u ZŠ a MŠ v Brandýsku ze dne 17. 6. 2014 a vzal v úvahu charakteristiky obou škol.
8. Odvolací soud doplnil dokazování dohodou o provedení práce uzavřenou dne 20. 10. 2021 mezi matkou a společností Kaufland.cz Kladno, z níž zjistil, že počátek práce byl stanoven od 21. 10. 2021 v Kladně v rozsahu nejvýše 250 hodin/kalendářní rok a odměnou 140 Kč/hod práce. Dále doplnil dokazování zprávou Základní a mateřské školy v Kladně, Vodárenská ul., ze které vyplývá, že přestup nezletilého do této základní školy by byl možný i v průběhu školního roku.
9. Podle § 877 o.z. nedohodnou-li se rodiče v záležitosti, která je pro dítě významná zejména se zřetelem k jeho zájmu, rozhodne soud na návrh rodiče; to platí i tehdy, vyloučil-li jeden rodič z rozhodování o významné záležitosti dítěte druhého rodiče. Za významnou záležitost se považují zejména nikoli běžné léčebné a obdobné zákroky, určení místa bydliště a volba vzdělání nebo pracovního uplatnění dítěte.
10. Odvolací soud tedy v tomto řízení musel stejně jako soud prvního stupně řešit zájem nezletilého dítěte za situace, že postoje rodičů a jejich názory jsou dlouhodobě nesouladné ve vztahu k místu docházky nezletilého do základní školy (když předtím řešil nesoulad s místem docházky do mateřské školy v Brandýsku). Při určení místa docházky k základnímu vzdělávání tedy soud odvolací stejně jako soud prvního stupně vážil charakteristiku obou škol, jejich klady či zápory, včetně poměrů rodičů a nezletilého a dospěl ke shodnému závěru jako soud prvního stupně.
11. Odvolací soud má v této věci za to, že bez dalšího nelze říct ani o jedné ze základních škol, že by měla tak významné nedostatky ve výukových programech, přístupu učitelů či dalších hledisek, že by klady jedné z nich převážily nad zápory druhé z nich. Při nástupu nezletilého dítěte do 1. třídy

nemůže být dle názoru odvolacího soudu určujícím hlediskem poměr žáků přijímaných ke studiu na střední školu, neboť zatím nelze předvídat studijní předpoklady nezletilého.

12. Co dle názoru odvolacího soudu svědčí spíše pro školu v Brandýsku je menší kolektiv dětí, tedy i možnost individuálnějšího přístupu učitelů k jednotlivým žákům a také navázání sociálních vazeb v místě bydliště, které umožní nezletilému se dříve v době volnočasových aktivit osamostatnit. Lze totiž předpokládat, že vesnické prostředí umožňuje dětem v něm žijícím pohyb bez nutnosti neustálého dozoru rodičů, stejně tak jako samostatnou docházku ze školy a do školy, dříve než ve velkém městě, kdy je třeba na nezletilé dítě permanentně dohlížet a doprovázet jej na různé aktivity a zájmové kroužky. Jakkoliv se vzdálenost od bydliště matky, ať již to bude v kterémkoliv z domů jejích rodičů, zdá být větší než v místě bydliště otce, je zde předpoklad, že nezletilý bude moci dříve než ve větším městě docházet do základní školy a ze základní školy samostatně, neboť z obou bydlišť rodičů matky lze k Základní škole v Brandýsku dojít i po vedlejších komunikacích, případně dojet do školy a na volnočasové aktivity na koloběžce či později na kole. Pokud jde o stanovisko otce, otec před soudem prvního stupně tvrdil, že nezletilého na fotbal doprovází, nicméně nebyl schopen zodpovědět, kdy nezletilý kroužek fotbalu má. Na konkrétní dotaz odvolacího soudu pak otec připustil, že od začátku školního roku 2021/2022 do dne jednání odvolacího soudu, tedy do 15. 11. 2021 nezletilého na kroužek fotbalu v době své péče nedovezl.
13. Mimoškolní aktivity, které již nezletilý v Brandýsku má (fotbal, angličtinu a šikovné ručičky), byť s ohledem na jeho věk zatím nelze mluvit o dlouhodobých aktivitách, také svědčí pro to, aby nezletilý docházel do Základní školy v Brandýsku. Poměřeno možnostmi rodičů je to spíše otec, který může nezletilému účast na jednotlivých zájmových činnostech v Brandýsku umožnit, neboť si může vypůjčit automobil od rodičů. Matka, která nemá řidičský průkaz, by musela nezletilého nejen do školy a ze školy, ale i na všechny aktivity do Kladna dovážet veřejnou dopravou, což je časově i organizačně náročnější.
14. Pokud jde o přepravní možnosti rodičů v souvislosti s jejich poměry, odvolací soud hodnotil i to, že matka je finančně slabší, konečně toto vnímá i nezletilý, jak je zjevné z pohovoru s ním realizovaného v odvolací řízení. Zde tedy odvolací soud uvěřil tvrzení matky, že otec nezletilého vždy vozil autem, pokud nezletilého předával a přebíral ve školním zařízení v Brandýsku nebo přímo v bydlišti matky, neboť toto tvrzení matky koresponduje s výpovědí nezletilého (otec nebo děda ho vozí autem). Rodiče otce mají k dispozici dva osobní automobily, z nichž jeden si otec půjčuje, potřebuje-li ho. Tvrzení otce, že jeden z automobilů v létě naboural, koresponduje se závěry soudu, že otec jedno z aut rodičů využívá, byť nyní v rámci procesní obrany uvádí, že ho nemá k dispozici stále. Lze tedy uzavřít, že otec k dispozici od rodičů automobil má a nezletilého vozit může spíše než matka, která nemá řidičské oprávnění a je tedy zcela odkázána na veřejnou dopravu. Odvolací soud v rámci zjištění kilometrových a časových vzdáleností mezi Brandýskem a Kladnem zjistil, že otcí z místa bydliště do Brandýsku a pak následně do Buštěhradu trvá cesta čistého času cca 19 minut, tedy má-li otec ranní směnu nastavenou tak, že může nezletilého odvézt ráno do školy, nezletilý ani otec nebudou zatíženi cestou autem nad míru přiměřenou. Na druhou stranu matka, jde-li o autobusové spojení, by musela nezletilého již po sedmé hodině odvést autobusem do školy a pak teprve dojít nebo dojet do práce a po skončení vyučování ho ze školy odvézt, případně vyčkat na skončení jeho mimoškolních aktivit a pak jej opět veřejnou dopravou odvézt. Odvolací soud vnímá, že matka sice nyní (od 21. 10. 2021) pracuje na základě dohody o provedení práce v Kladně, nicméně již před soudem prvního stupně avizovala, že má zajištěnou práci ve Slaném (u stejného zaměstnavatele Kaufland.cz). Jakkoliv příslib práce v Kauflandu ve Slaném z dohody o pracovní činnosti nevyplývá, je zřejmé, že matka je omezena prací sjednanou touto dohodou na 240 hodin za rok. Pokud matka pracuje, jak sama uvedla, 5× v týdnu 8 hodin, tedy za cca 6 týdnů (zřejmě v prvním týdnu v prosinci 2021) od nástupu tato práce na základě dohody o provedení práce skončí vyčerpáním dohodnutých hodin. Nelze tedy bez dalšího uzavřít, že matka má do budoucna možnost nezletilého vozit každý den do Kladna, neboť v době blízké po vydání rozhodnutí, její pracovní poměr v Kladně na základě dohody o pracovní

činnosti skončí. Poměřeno všemi těmito skutečnostmi odvolací soud vyhodnotil, že otec je schopen větší flexibility dané i podporou svých rodičů než matka, a proto lze považovat za přiměřené, bude-li otec dojížděním do Brandýsku s nezletilým do školy a na volnočasové aktivity (bude-li je chtít nezletilému dopřát) v době své péče více zatížen.

15. Odvolací soud si uvědomuje, že nezletilý má všechny ošetřující lékaře v Kladně, nicméně z obsahu spisu nevyplývá, že by byl nezletilý nějak nadstandardně nemocen, tuto skutečnost tak není třeba brát v úvahu jako významné hledisko při určení místa docházky do základní školy. Jde-li o tvrzení otce o fyzickém trestání nezletilého matkou, nic takového nebylo zjištěno. Z pohovoru s nezletilým vyplývá, že matka používá spíše tuto výhrůžku při výchovném vedení nezletilého v okamžiku, kdy nezletilý zlobí či neposlouchá, jak on sám připouští.
16. Lze tedy shrnout, že i odvolací soud shledal v zájmu nezletilého jeho docházku do Základní školy v Brandýsku.
17. Na samý závěr odvolací soud považuje za nutné uvést, že byť nesouladné vztahy mezi rodiči a jejich vzájemné problematické postoje vůči sobě navzájem s rozhodováním o určení místa docházky do školy zásadně nesouvisejí, odvolací soud musí vyjádřit pocit zklamání nad chováním rodičů k sobě navzájem, zejména otce, jde-li o postoj k matce. Nutno připomenout, že v listopadu 2018, kdy odvolací soud rozhodoval o úpravě střídavé péče, měl za to, že limity v osobnostním nastavení obou rodičů umožní nezletilému prospívat v rovnoměrné péči obou rodičů. Odvolací soud předpokládal, že otec ocení, že se jeho péče o nezletilého rozšířila ze čtyř dnů za 14 dní (od čtvrtka do pondělí) na rovnoměrnou péči s intervalem po týdnů a že rovnoměrná péče, které se otec v řízení o změně péče o nezletilého domáhal, nastolí klidnější vztahy mezi rodiči, zejména ze strany otce, který matku v podstatě od počátku řízení o první úpravě péče kritizuje a ani v jednom návrhu či podání soudu neopomene připomenout skutečnost, že děti z předchozích vztahů byly svěřeny do péče svých otců a skutečnost, že matka byla odsouzena za neplnění vyživovací povinnosti v letech 2013 a 2015, což ona sama vnímá jako své selhání, které jí mrzí. Odvolací soud musí bohužel konstatovat, že z přístupu otce je zřejmý až neshovinný postoj vůči matce s odvolacím soudem vnímanou snahou její péči o nezletilého nejen oslabit, ale co nejvíce zúžit. Ač je otec ve svých postojích a spoluprací s orgány státu zjevně důslednější (otázkou je, nakolik na jeho chování mají vliv jeho rodiče, kteří otce dlouhodobě podporují nejen materiálně - zakoupením bytu, půjčením auta a podobně, ale i při péči o nezletilého), nelze bez dalšího říci, že by přístup matky, který se v některých ohledech může jevit jako laxnější, byl zcela proti zájmu nezletilého, jak se otec snaží opakovaně soudu tvrdit. Z hlediska zachování rodičovských kompetencí, jde-li o péči druhého rodiče, se tedy jeví matka dlouhodobě jako rodič, který podporuje péči druhého rodiče, respektuje otce v jeho postavení k nezletilému a oceňuje pozitiva, která nezletilému přináší zájem otce a jeho rodiny o nezletilého, což se však o otci ve vztahu k matce říci nedá.
18. Na samý závěr, byť již řízení o určení místa docházky do mateřské školy skončilo, odvolací soud podotýká, že ve sporu vyvolaném otcem o místo docházky do Mateřské školy v Brandýsku, respektive nahrazení souhlasu s docházkou nezletilého do jedné mateřské školy, a to v Kladně, by otec úspěšný nebyl, neboť odvolací soud zastává názor, že zvládá-li dítě asimilaci (přízpůsobení) v docházce do předškolního zařízení dobře a nečiní-li mu docházka do mateřské školy potíže, není důvod v místě bydliště každého z rodičů docházce do dvou mateřských škol zamezovat (na rozdíl od dvou základních škol, kdy je odvolací soud zcela zásadně odpůrcem docházky nezletilých dětí do dvou základních škol z důvodu jejich nepřiměřené zátěže). Odvolací soud tento závěr zmiňuje v souvislosti s opakovaným argumentem otce, že matka porušila zákon, pokud nezletilého přihlásila do mateřské školy v místě svého bydliště po rozchodu rodičů (ve vzdálenosti cca 15 km od bydliště otce). Tedy nejen pro toto, ale i pro další řízení tento argument otce je nepřipadný a odvolací soud k němu nebude přihlížet.

19. Ze shora uvedených důvodů proto odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně jako věcně správné podle § 219 o.s.ř., a to včetně rozhodnutí o předběžné vykonatelnosti a nákladů řízení mezi účastníky.
20. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. za použití § 23 z.ř.s., když neshledal důvod pro jiný postup než podle věty první tohoto ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 15. listopadu 2021

JUDr. Dana Kostková v.r.
předsedkyně senátu